

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva lui Gnatovscaia Natalia privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 02 martie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 27 octombrie 2014, ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gnatovscaia Natalia privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că Gnatovscaia Natalia a semnat, la 07 august 2013, contractul nr. 551802, prin care a primit un împrumut în sumă de 5000 lei de la SRL „Iute Credit”.

Mai indică că pîrîta nu a respectat obligațiile contractuale asumate de rambursare a împrumutului, cauzînd un prejudiciu reclamantului, prejudicii ce la momentul intentării acțiunii sunt evaluate la următoarele sume, 5000 lei suma principală a contractului, 1500 lei taxa aferentă a contractului, 421, 20 lei dobînda conform contractului, 1250 lei penalitate pentru reziliere, 6229, 08 lei penalitatea contractuală pentru întîrziere.

Reclamantul menționează că la 01 iunie 2010, SRL „Iute Credit” prin contractul nr. 1, a transmis drepturile de creanță către ÎM „Incaso” SRL, în baza unor acte de primire-predare, astfel, prin actul de predare-primire din 31 decembrie 2013 s-a transmis cesionarului SRL „Incaso”, dreptul de creanță față de Gnatovscaia Natalia.

Reclamantul ÎM „Incaso” SRL solicită încasarea de la Gnatovscaia Natalia în beneficiul acesteia suma de 14400, 28 lei, cât și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei și a taxei de stat în sumă de 433 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 02 martie 2015, acțiunea înaintată de către ÎM „Incaso” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea Judecătorei Hîncești din 02 martie 2015.

La 11 decembrie 2015, ÎM „Incaso” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurrentul

nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea